

Uradni list

Evropske unije

L 62

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 63

2. marec 2020

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (EU) 2020/283 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 v zvezi z ukrepi za krepitev upravnega sodelovanja za boj proti goljufijam na področju DDV 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva Sveta (EU) 2020/284 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike plačilnih storitev 7
- ★ Direktiva Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja 13

II Nezakonodajni akti

SKLEPI

- ★ Sklep Sveta (EU) 2020/286 z dne 27. februarja 2020 o stališču, ki se zastopa v imenu Evropske unije na triinšestdesetem zasedanju Komisije ZN za droge glede vključitve ene snovi na seznam snovi v tabeli I Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet prepovedanih drog in psihotropnih snovi 24

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

- ★ Sklep Sveta (EU) 2020/287 z dne 27. februarja 2020 o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v ustreznih odborih Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo glede predlogov sprememb pravilnikov ZN št. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 in 152, predlogov sprememb globalnih tehničnih predpisov št. 3, 6 in 16, predloga spremembe Konsolidirane resolucije R.E.5 ter predlogov za dovoljenja za pripravo spremembe globalnega tehničnega predpisa št. 6 in pripravo novega globalnega tehničnega predpisa o določitvi moči elektrificiranega vozila 26

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) 2020/283

z dne 18. februarja 2020

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 v zvezi z ukrepi za krepitev upravnega sodelovanja za boj proti goljufijam na področju DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Uredbi Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽³⁾ so med drugim določena pravila o shranjevanju in izmenjavi specifičnih informacij z elektronskimi sredstvi na področju davka na dodano vrednost (DDV).
- (2) Rast elektronskega trgovanja (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje) olajšuje čezmejno prodajo blaga in storitev končnim potrošnikom v državah članicah. V tem okviru se čezmejno e-trgovanje nanaša na dobavo, za katero je DDV treba plačati v eni državi članici, dobavitelj pa ima sedež v drugi državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi. Vendar goljufiva podjetja s sedežem v eni od držav članic, na tretjem ozemlju ali v tretji državi izkoriščajo priložnosti, ki jih prinaša e-trgovanje, da bi pridobila nepoštene tržne prednosti z izogibanjem obveznostim na področju DDV. Kadar se uporablja načelo obdavčitve v namembnem kraju, ker potrošniki nimajo knjigovodskih obveznosti, države članice potrošnje potrebujejo ustrezna orodja za odkrivanje in nadzor takih goljufivih podjetij. Pomembno je, da se borimo proti čezmejnimi goljufijam na področju DDV, ki so posledica goljufivega ravnanja nekaterih podjetij na področju čezmejnega e-trgovanja.
- (3) Sodelovanje med davčnimi organi držav članic (v nadaljnjem besedilu: davčni organi) v boju proti goljufijam na področju DDV je običajno temeljilo na evidencah podjetij, ki so neposredno vključena v obdavčljive transakcije. Pri čezmejnih dobavah med podjetji in potrošniki, ki so značilne za področje e-trgovanja, pa je mogoče, da take informacije niso vedno neposredno na voljo. Davčni organi zato potrebujejo nova orodja za učinkovit boj proti goljufijam na področju DDV.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 17. decembra 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 240, 16.7.2019, str. 29.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

- (4) Pri veliki večini čezmejnih spletnih nakupov, ki jih opravijo potrošniki v Uniji, se plačila opravljajo prek ponudnikov plačilnih storitev. Da ponudnik plačilnih storitev lahko opravi plačilno storitev, ima specifične informacije za identifikacijo prejemnika ali prejemnika plačila tega čezmejnega plačila skupaj s podrobnostmi o datumu, znesku in državi članici, iz katere izvira plačilo. Take informacije so potrebne, da lahko davčni organi opravljajo svoje osnovne naloge za odkrivanje goljufivih podjetij in za določitev obveznosti glede DDV v zvezi s čezmejnimi dobavami med podjetji in potrošniki. Zato je za odkrivanje goljufij na področju DDV in boju proti njim, predvsem v zvezi z dobavami med podjetji in potrošniki, nujno in sorazmerno, da so državam članicam na voljo informacije, povezane z DDV, ki jih hranijo ponudniki plačilnih storitev, ter da države članice te informacije lahko shranjujejo v svojih nacionalnih elektronskih sistemih in jih posredujejo v osrednji elektronski sistem informacij o plačilih.
- (5) Nujen in sorazmeren ukrep za učinkovit boj proti goljufijam na področju DDV je dati državam članicam orodja za zbiranje, shranjevanje in posredovanje informacij, ki jih zagotovijo ponudniki plačilnih storitev, ter dati uradnikom za zvezo Eurofisca dostop do teh informacij, kadar so povezane s preiskavo domnevne goljufije na področju DDV ali odkrivanja goljufij na področju DDV. Ta orodja so ključna, saj davčni organi potrebujejo te informacije za namene nadzora nad DDV, da bi zaščitili javne prihodke, pa tudi zakonita podjetja v državah članicah, kar posledično ščiti delovna mesta in državljane Unije.
- (6) Pomembno je, da države članice informacije v zvezi s plačili obdelujejo sorazmerno s ciljem boja proti goljufijam na področju DDV. Zato države članice ne bi smele zbirati, shranjevati ali posredovati informacij o potrošnikih ali plačnikih in o plačilih, za katere ni verjetno, da so povezane z gospodarsko dejavnostjo.
- (7) Da bi omogočil učinkovitejši boj proti goljufijam na področju DDV bi bilo treba vzpostaviti osrednji elektronski sistem informacij o plačilih (v nadaljnjem besedilu: CESOP), v katerega države članice posredujejo informacije o plačilih, ki jih zbirajo in lahko hranijo na nacionalni ravni. CESOP bi moral v zvezi s posameznimi prejemniki plačil hraniti, združevati in analizirati vse informacije glede plačil, povezane z DDV, ki jih posredujejo države članice. CESOP bi moral omogočati popoln pregled plačil, ki jih prejemniki plačil prejmejo od plačnikov, lociranih v državah članicah, in uradnikom za zvezo Eurofisca omogočati dostop do rezultatov določenih analiz informacij. CESOP bi moral prepoznati večkratne vnose istih plačil, na primer kadar banka in izdajatelj kartice plačnika lahko sporočita podatke o istem plačilu, prečistiti informacije, prejete iz držav članic, na primer odstraniti podvojene vnose in popraviti napake v podatkih, ter uradnikom za zvezo Eurofisca dovoliti, da navzkrižno preverijo informacije o plačilih z informacijami o DDV, ki jih imajo na voljo, izvajajo poizvedbe za namene preiskave domnevne goljufije na področju DDV ali za odkrivanje goljufij na področju DDV in dodajanje dodatnih informacij.
- (8) Obdavčitev je pomemben cilj v splošnem javnem interesu Unije in držav članic, kar je bilo priznано v povezavi z omejitvami, ki se lahko naložijo v zvezi z obveznostmi in pravicami iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ ter Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Omejitve v zvezi s pravicami do varstva podatkov so potrebne zaradi narave in obsega informacij, ki izvirajo od ponudnikov plačilnih storitev, in temeljijo na posebnih pogojih iz Direktive Sveta (EU) 2020/284 ⁽⁶⁾. Ker so informacije o plačilih posebej občutljive, je v skladu z uredbama (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725 nujno, da je na vseh stopnjah obdelave podatkov jasno, kdo je upravljaec ali obdelovalec.
- (9) Zato je treba pri pravicah posameznikov, na katere se nanašajo podatki, uporabiti omejitve v skladu z Uredbo (EU) št. 904/2010. Dejansko bi polna uporaba pravic in obveznosti posameznikov, na katere se nanašajo podatki, resno ogrozila cilj učinkovitega boja proti goljufijam na področju DDV in bi posameznikom, na katere se nanašajo podatki, lahko omogočila oviranje potekajočih analiz in preiskav zaradi velike količine informacij, ki jih pošiljajo ponudniki plačilnih storitev, in morebitnega obsežnega pošiljanja zahtev posameznikov, na katere se nanašajo podatki, državam članicam, Komisiji ali obojim. To bi zmanjšalo zmogljivost davčnih organov pri izpolnjevanju ciljev te uredbe, in sicer z ogrožanjem poizvedb, analiz, preiskav in postopkov, ki se izvajajo v skladu s to uredbo. Zato bi bilo treba uporabiti omejevanje pravic posameznikom, na katere se nanašajo podatki, kadar se informacije obdelujejo v skladu s to uredbo. Cilja boja proti goljufijam na področju DDV ni mogoče doseči z manj omejevalnimi sredstvi enake učinkovitosti.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta (EU) 2020/284 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike plačilnih storitev (glej stran 7 tega Uradnega lista).

- (10) Dostop do informacij o plačilih, shranjenih v CESOP, bi morali imeti le uradniki za zvezo Eurofisca, in sicer samo za namene boja proti goljufigam na področju DDV. Navedene informacije bi se lahko uporabljale ne le za odmero DDV, temveč tudi za odmero drugih prelevmanov, dajatev in davkov, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 904/2010. Te informacije pa se ne bi smele uporabljati za druge namene, kot na primer komercialne.
- (11) Pri obdelavi informacij o plačilih v skladu s to uredbo bi se morala vsaka država članica omejiti na to, kar je sorazmerno in potrebno za namene preiskave domnevnih goljufig na področju DDV ali za odkrivanje goljufig na področju DDV.
- (12) Za zaščito pravic in obveznosti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 je pomembno, da se informacije v zvezi s plačili ne uporabljajo za avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev in bi jih bilo treba vedno preveriti s sklicevanjem na druge davčne informacije, ki so na voljo davčnim organom.
- (13) Potrebno in sorazmerno je, da ponudniki plačilnih storitev hranijo evidence informacij o prejemnikih plačil in plačilih v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih ponujajo, tri koledarska leta, da bi državam članicam pomagali pri boju proti goljufigam na področju DDV in odkrivanju goljufov. To je dovolj dolgo obdobje, ki državam članicam omogoča učinkovito izvedbo nadzora in preiskavo domnevnih goljufig na področju DDV ali njihovo odkritje, hkrati pa je sorazmerno glede na veliko količino informacij o plačilih in njihovo občutljivost z vidika varstva osebnih podatkov.
- (14) Medtem ko bi vsem uradnikom za zvezo Eurofisca moral biti omogočen dostop do informacij o plačilih, shranjenih v CESOP, s ciljem boja proti goljufigam na področju DDV, bi pa ustrezno pooblašene osebe Komisije morale imeti možnost dostopati do teh informacij le za namene razvoja in vzdrževanja CESOP. Vse osebe z dostopom do teh informacij so zavezane s pravili o zaupnosti iz Uredbe (EU) št. 904/2010.
- (15) Ker bo za vzpostavitev CESOP potreben nov tehnološki razvoj, je treba odložiti uporabo te uredbe, da se državam članicam in Komisiji omogoči razvoj teh tehnologij.
- (16) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s tehničnimi ukrepi za vzpostavitev in vzdrževanje CESOP, nalogami Komisije za tehnično upravljanje CESOP, tehničnimi podrobnostmi za zagotavljanje povezave in splošne interoperabilnosti med nacionalnimi elektronskimi sistemi in CESOP, standardnimi elektronskimi obrazci za zbiranje informacij od ponudnikov plačilnih storitev, tehničnimi in drugimi podrobnostmi v zvezi z dostopom uradnikov za zvezo Eurofisca do informacij, praktičnimi ureditvami za identifikacijo uradnikov za zvezo Eurofisca, ki imajo dostop do CESOP, postopki, ki omogočajo sprejetje ustreznih tehničnih in organizacijskih varnostnih ukrepov za razvoj in delovanje CESOP, vlogo in odgovornostjo držav članic in Komisije, kadar delujejo kot upravljavec in obdelovalec v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725, ter v zvezi s postopkovno ureditvijo glede Eurofisca. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾.
- (17) Goljufige na področju DDV so skupni problem vseh držav članic. Posamezne države članice nimajo potrebnih informacij, na podlagi katerih bi lahko zagotovile pravilno uporabo pravil o DDV pri čezmejnem e-trgovanju ali se spopadle z goljufigami na področju DDV pri čezmejnem e-trgovanju. Ker cilja te uredbe, to je boja proti goljufigam na področju DDV, države članice v okviru čezmejnega e-trgovanja ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(7) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (18) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do varstva osebnih podatkov. V zvezi s tem ta uredba strogo omejuje količino osebnih podatkov, ki so dani na voljo državam članicam. Obdelava informacij o plačilih v skladu s to uredbo bi se morala izvajati samo za namene boja proti goljufijam na področju DDV.
- (19) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 14. marca 2019 ⁽⁸⁾.
- (20) Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

(1) v členu 2 se dodajo naslednje točke:

- „(s) ‚ponudnik plačilnih storitev‘ pomeni katero koli od kategorij ponudnikov plačilnih storitev iz točk (a) do (d) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali fizično ali pravno osebo, za katero velja izjema v skladu s členom 32 navedene direktive;
- (t) ‚plačilo‘ pomeni plačilno transakcijo, kakor je opredeljena v točki 5 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, ali denarno nakazilo, kakor je opredeljeno v točki 22 člena 4 navedene direktive, ob upoštevanju izvetij iz člena 3 navedene direktive;
- (u) ‚plačnik‘ pomeni plačnika, kakor je opredeljen v točki 8 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (v) ‚prejemnik plačila‘ pomeni prejemnika plačila, kakor je opredeljen v točki 9 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366.

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(2) poglavje V se spremeni:

(a) naslov poglavja V se nadomesti z naslednjim:

„ZBIRANJE, SHRANJEVANJE IN IZMENJAVA SPECIFIČNIH INFORMACIJ“;

(b) pred člen 17 se vstavi naslednji naslov:

„ODDELEK 1

Avtomatiziran dostop do specifičnih informacij, shranjenih v nacionalnih elektronskih sistemih“;

(c) za členom 24 se vstavi naslednji oddelek:

„ODDELEK 2

Osrednji elektronski sistem informacij o plačilih

Člen 24a

Komisija razvije, vzdržuje, gosti in tehnično upravlja osrednji elektronski sistem informacij o plačilih (v nadaljnjem besedilu: CESOP) za namene preiskav domnevnih goljufij na področju DDV ali za odkrivanje goljufij na področju DDV.

Člen 24b

1. Vsaka država članica zbira informacije o prejemnikih plačil in o plačilih iz člena 243b Direktive 2006/112/ES.

⁽⁸⁾ UL C 140, 16.4.2019, str. 4.

Vsaka država članica zbere informacije iz prvega pododstavka od ponudnikov plačilnih storitev:

- (a) najpozneje do konca meseca po koledarskem četrtletju, na katerega se nanašajo informacije;
- (b) s standardiziranim elektronskim obrazcem.

2. Vsaka država članica lahko hrani informacije, zbrane v skladu z odstavkom 1, v nacionalnem elektronskem sistemu.

3. Centralni urad za zvezo ali službe za zvezo ali pristojni uradniki, ki jih določi pristojni organ posamezne države članice, v CESOP posredujejo informacije, zbrane v skladu z odstavkom 1, najpozneje deseti dan drugega meseca po koledarskem četrtletju, na katerega se informacije nanašajo.

Člen 24c

1. CESOP ima v zvezi z informacijami, posredovanimi v skladu s členom 24b(3), naslednje zmogljivosti:

- (a) za shranjevanje informacij;
- (b) za združevanje informacij za vsakega posameznega prejemnika plačila;
- (c) za analiziranje shranjenih informacij skupaj z ustreznimi ciljno usmerjenimi informacijami, sporočenimi ali zbranimi v skladu s to uredbo;
- (d) za omogočanje dostopa do informacij iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka uradnikom za zvezo Eurofisca iz člena 36(1).

2. Informacije iz odstavka 1 se v CESOP hranijo največ pet let od konca leta, v katerem so bile posredovane v CESOP.

Člen 24d

Dostop do CESOP se odobri le uradnikom za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki imajo osebno uporabniško identifikacijo za CESOP, in kadar je dostop povezan s preiskavo domnevne goljufije na področju DDV ali z odkrivanjem goljufij na področju DDV.

Člen 24e

Komisija z izvedbenimi akti sprejme naslednje:

- (a) tehnični ukrepi za vzpostavitev in vzdrževanje CESOP;
- (b) naloge Komisije za tehnično upravljanje CESOP;
- (c) tehnične podrobnosti o infrastrukturi in orodjih, potrebnih za zagotavljanje povezave in splošne interoperabilnosti med nacionalnimi elektronskimi sistemi iz člena 24b in CESOP;
- (d) standardne elektronske obrazce iz točke (b) drugega pododstavka člena 24b(1);
- (e) tehnične in druge podrobnosti v zvezi z dostopom do informacij iz točke (d) člena 24c(1);
- (f) praktične ureditve za identifikacijo uradnikov za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki bodo imeli dostop do CESOP v skladu s členom 24d;
- (g) postopke, ki jih ves čas uporablja Komisija, ki zagotovijo, da se uporabljajo ustrezni tehnični in organizacijski varnostni ukrepi za razvoj in delovanje CESOP;
- (h) vloge in odgovornosti držav članic in Komisije v zvezi z nalogami upravljavca in obdelovalca v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

Člen 24f

1. Stroški vzpostavitve, upravljanja in vzdrževanja CESOP bremenijo splošni proračun Unije. Ti stroški vključujejo stroške varne povezave med CESOP in nacionalnimi elektronskimi sistemi iz člena 24b(2) ter tudi stroške storitev, potrebnih za izvajanje zmogljivosti, navedenih v členu 24c(1).
2. Vsaka država članica krije stroške vseh potrebnih sprememb svojih nacionalnih elektronskih sistemov iz člena 24b(2) in so za to tudi odgovorne.“;

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (3) člen 37 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 37

1. Predsednik Eurofisca Odboru iz člena 58(1) predloži letno poročilo o dejavnostih na vseh delovnih področjih. Letno poročilo vsebuje vsaj:

- (a) skupno število dostopov do CESOP;
- (b) operativne rezultate na podlagi informacij, do katerih je bilo dostopano in ki so bile obdelane na podlagi člena 24d, ki jih identificirajo uradniki za zvezo Eurofisca;
- (c) oceno kakovosti podatkov, obdelanih v CESOP.

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme postopkovno ureditev v zvezi z Eurofiscom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2)“;

- (4) v členu 55 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Informacije iz oddelka 2 poglavja V se uporabljajo samo za namene iz odstavka 1, in če so bile preverjene s sklicevanjem na druge informacije o DDV, ki so na voljo pristojnim organom držav članic.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2024.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. februarja 2020

Za Svet
Predsednik
Z. MARIĆ

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2020/284

z dne 18. februarja 2020

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike plačilnih storitev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES ⁽³⁾ določa splošne knjigovodske obveznosti glede davka na dodano vrednost (DDV) za davčne zavezance.
- (2) Rast elektronskega trgovanja (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje) olajšuje čezmejno prodajo blaga in storitev končnim potrošnikom v državah članicah. V tem okviru se čezmejno e-trgovanje nanaša na dobavo, za katero je DDV treba plačati v eni državi članici, dobavitelj pa ima sedež v drugi državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi. Vendar goljufiva podjetja priložnosti, ki jih nudi e-trgovanje, izkoriščajo za to, da si z izogibanjem svojim obveznostim v zvezi z DDV pridobijo nepoštene prednosti na trgu. Kadar se uporablja načelo obdavčitve v namembnem kraju, ker potrošniki nimajo knjigovodskih obveznosti, države članice potrošnje potrebujejo ustrezna orodja za odkrivanje in nadzor takih goljufivih podjetij. Pomembno je, da se borimo proti čezmejnemu goljufijam na področju DDV, ki so posledica goljufivega ravnanja nekaterih podjetij na področju čezmejnega e-trgovanja.
- (3) Pri veliki večini spletnih nakupov, ki jih opravijo potrošniki v Uniji, se plačila izvršijo prek ponudnikov plačilnih storitev. Za namene opravljanja plačilnih storitev ima ponudnik plačilnih storitev specifične informacije za določitev prejemnika plačila, skupaj s podrobnostmi o datumu, znesku in državi članici, iz katere plačilo izvira, pa tudi informacije o tem, ali je plačilo odrejeno v fizičnih prostorih trgovca. Te specifične informacije so zlasti pomembne v okviru čezmejnega plačila, pri katerem je plačnik v eni državi članici, prejemnik plačila pa v drugi državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi. Davčni organi države članice (v nadaljnjem besedilu: davčni organi) take informacije potrebujejo za opravljanje svojih osnovnih nalog odkrivanja goljufivih podjetij in nadzora obveznosti v zvezi z DDV. Zato je potrebno, da dajo ponudniki plačilnih storitev te informacije na voljo davčnim organom, da bi jim bile v pomoč pri odkrivanju čezmejnih goljufij na področju DDV in boju proti njim.
- (4) Za boj proti goljufijam na področju DDV je pomembno, da se od ponudnikov plačilnih storitev zahteva, da vodijo dovolj podrobne evidence in poročajo o določenih čezmejnih plačilih, ki jih kot takšna determinira lokacija plačnika in lokacija prejemnika plačila. Zato je treba opredeliti koncepte lokacije plačnika in lokacije prejemnika plačila kot tudi način za določitev teh lokacij. Lokacija plačnika in prejemnika plačila bi morala sprožiti obveznosti vodenja evidenc in poročanja le za ponudnike plačilnih storitev, ki imajo sedež v Uniji, te obveznosti pa ne bi smele posegati v pravila iz Direktive 2006/112/ES in iz Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 ⁽⁴⁾ v zvezi s krajem obdavčljive transakcije.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 17. decembra 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 240, 16.7.2019, str. 33.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

- (5) Ponudniki plačilnih storitev lahko na podlagi informacij, ki jih že imajo, določijo lokacijo prejemnika plačila in plačnika v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, pri tem pa uporabijo identifikacijsko oznako plačilnega računa prejemnika plačila ali plačnika ali katero koli drugo identifikacijsko oznako, ki nedvoumno določi plačnika ali prejemnika plačila in določi njuno lokacijo. Kadar takšne identifikacijske oznake niso na voljo pa bi bilo treba lokacijo plačnika ali prejemnika plačila določiti s poslovno identifikacijsko oznako ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika ali prejemnika plačila, kadar se sredstva prenesejo na prejemnika plačila, ne da bi se v imenu plačnika ustvaril kakršen koli plačilni račun, kadar se sredstva ne vknjižijo na noben plačilni račun prejemnika plačila ali kadar ni druge identifikacijske oznake plačnika ali prejemnika plačila.
- (6) V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ je pomembno, da je obveznost ponudnika plačilnih storitev glede hrambe in zagotavljanja informacij v zvezi s čezmejnimi plačilom sorazmerna in omejena na tisto, kar države članice nujno potrebujejo za boj proti goljufijam na področju DDV. Poleg tega bi morala biti edina informacija o plačniku, ki jo je treba hraniti, informacija o njegovi lokaciji. Kar zadeva informacije, ki se nanašajo na prejemnika plačila in na samo plačilo, bi se moralo od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da hranijo in davčnim organom posredujejo le tiste informacije, ki jih ti organi potrebujejo za odkrivanje morebitnih goljufov in izvajanje davčnega nadzora. Zato bi se moralo od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da vodijo le evidence o tistih čezmejnih plačilih, za katere je verjetno, da izkazujejo gospodarsko dejavnost. Uvedba praga, ki temelji na številu plačil, ki jih prejemnik plačila prejme v koledarskem četrtletju, bi kazala, ali so bila navedena plačila prejeta v okviru gospodarske dejavnosti, s čimer bi bila izključena plačila iz nekomercialnih razlogov. Ko bi bil takšen prag dosežen, bi se sprožila obveznost vodenja evidenc in poročanja za ponudnika plačilnih storitev.
- (7) Mogoče je, da pri enem samem plačilu plačnika prejemniku plačila sodeluje več ponudnikov plačilnih storitev. To eno samo plačilo lahko sproži več prenosov sredstev med različnimi ponudniki plačilnih storitev. Nujno je, da imajo vsi ponudniki plačilnih storitev, ki sodelujejo pri določenem plačilu, obveznosti vodenja evidenc in poročanja, razen če se ne uporablja posebna izključitev. Te evidence in poročila bi morali vsebovati informacije o plačilu prvotnega plačnika končnemu prejemniku plačila in ne o vmesnih prenosih sredstev med ponudniki plačilnih storitev.
- (8) Obveznosti vodenja evidenc in poročanja bi se morale uporabiti ne samo kadar ponudnik plačilnih storitev prenese sredstva ali izda plačilne instrumente za plačnika, ampak tudi v primerih, ko ponudnik plačilnih storitev prejme sredstva ali pridobi plačilne transakcije v imenu prejemnika plačila.
- (9) Obveznosti iz te direktive se ne bi smele uporabljati za ponudnike plačilnih storitev, ki ne spadajo v področje uporabe Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Kadar ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila niso v državi članici, bi morali zato ponudniki plačilnih storitev plačnika imeti obveznosti vodenja evidenc in poročanja o čezmejnem plačilu. Da bi bile obveznosti vodenja evidenc in poročanja sorazmerne, pa morajo nasprotno evidence voditi le ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila, kadar so ponudniki plačilnih storitev tako plačnika kot prejemnika plačila v državi članici. Za namene obveznosti vodenja evidenc in poročanja bi bilo treba šteti, da je ponudnik plačilnih storitev v državi članici, če se njegova poslovna identifikacijska koda (v nadaljnjem besedilu: BIC) ali enolična poslovna identifikacijska oznaka nanaša na to državo članico.
- (10) Zaradi velikega obsega informacij in njihove občutljivosti z vidika varstva osebnih podatkov je nujno in sorazmerno, da ponudniki plačilnih storitev tri koledarska leta vodijo evidence z informacijami v zvezi s čezmejnimi plačili ter tako državam članicam pomagajo v boju proti goljufijam na področju DDV in pri odkrivanju goljufov. To obdobje je dovolj dolgo, da državam članicam omogoča učinkovito izvedbo nadzora in preiskavo domnevnih goljufij na področju DDV ali njihovo odkritje.
- (11) Informacije, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev hraniti, države članice zbirajo in si jih izmenjavajo v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽⁷⁾, ki določa pravila za upravno sodelovanje in izmenjavo informacij za boj proti goljufijam na področju DDV.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

- (12) Goljufije na področju DDV so skupni problem vseh držav članic, posamezne države članice pa nimajo informacij, ki so potrebne za zagotovitev pravilne uporabe pravil o DDV pri čezmejnem e-trgovanju ali za boj proti goljufijam na področju DDV pri čezmejnem e-trgovanju. Ker cilja te direktive, to je boja proti goljufijam na področju DDV, države članice – v primeru prisotnosti čezmejnega elementa in zaradi potrebe po pridobivanju informacij iz drugih držav članic – same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (13) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do varstva osebnih podatkov. Informacije o plačilih, ki se hranijo in zagotovijo v skladu s to direktivo, bi morali obdelovati le strokovnjaki davčnih organov za boj proti goljufijam, in sicer v okviru tistega, kar je sorazmerno in potrebno za doseganje cilja te direktive, to je boja proti goljufijam na področju DDV. Ta direktiva upošteva tudi pravila iz Uredbe (EU) 2016/679 ter Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾.
- (14) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 14. marca 2019 ⁽⁹⁾.
- (15) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V poglavju 4 naslova XI Direktive 2006/112/ES se vstavi naslednji oddelek:

„Oddelek 2a

Splošne obveznosti ponudnikov plačilnih storitev

Člen 243a

V tem oddelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚ponudnik plačilnih storitev‘ pomeni katero koli od kategorij ponudnikov plačilnih storitev iz točk (a) do (d) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) ali fizično ali pravno osebo, za katero velja izjema iz člena 32 navedene direktive;
- (2) ‚plačilna storitev‘ pomeni katero koli poslovno dejavnost iz točk 3 do 6 Priloge I k Direktivi (EU) 2015/2366;
- (3) ‚plačilo‘ pomeni plačilno transakcijo, kakor je opredeljena v točki 5 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, ali denarno nakazilo, kakor je opredeljeno v točki 22 člena 4 navedene direktive, ob upoštevanju izvetij iz člena 3 navedene direktive;
- (4) ‚plačnik‘ pomeni plačnika, kakor je opredeljen v točki 8 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (5) ‚prejemnik plačila‘ pomeni prejemnika plačila, kakor je opredeljen v točki 9 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (6) ‚matična država članica‘ pomeni matično državo članico, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (7) ‚država članica gostiteljica‘ pomeni državo članico gostiteljico, kakor je opredeljena v točki 2 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽⁹⁾ UL C 140, 16.4.2019, str. 4.

- (8) ‚plačilni račun‘ pomeni plačilni račun, kakor je opredeljen v točki 12 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (9) ‚IBAN‘ pomeni IBAN, kakor je opredeljen v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (**);
- (10) ‚BIC‘ pomeni BIC, kakor je opredeljen v točki 16 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012.

Člen 243b

1. Države članice za dosego cilja boja proti goljufijam na področju DDV od ponudnikov plačilnih storitev zahtevajo, da za vsako koledarsko četrletje vodijo dovolj podrobne evidence o prejemnikih plačil in plačilih v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, s čimer pristojnim organom držav članic omogočijo izvajanje nadzora dobav blaga in storitev, za katere se v skladu z določbami naslova V šteje, da so opravljene v državi članici.

Zahteva iz prvega pododstavka se uporablja le za plačilne storitve, ki se opravljajo v zvezi s čezmejnimi plačili. Plačilo se šteje za čezmejno, kadar je plačnik v eni državi članici, prejemnik plačila pa v drugi državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi.

2. Zahteva iz odstavka 1, ki velja za ponudnike plačilnih storitev, se uporablja, kadar ponudnik plačilnih storitev v koledarskem četrletju opravi plačilne storitve, ki ustrezajo več kot 25 čezmejnimi plačilom istemu prejemniku plačila.

Število čezmejnih plačil iz prvega pododstavka tega odstavka se izračuna glede na plačilne storitve, ki jih ponudnik plačilnih storitev opravi na državo članico in na identifikacijske oznake iz člena 243c(2). Kadar ima ponudnik plačilnih storitev informacije, da ima prejemnik plačila več identifikacijskih oznak, se izračun opravi na prejemnika plačila.

3. Zahteva iz odstavka 1 se ne uporablja za plačilne storitve, ki jih opravljajo ponudniki plačilnih storitev plačnika v zvezi z vsakim plačilom, kadar je vsaj eden od ponudnikov plačilnih storitev prejemnika plačila v državi članici, kar kaže koda BIC tega ponudnika plačilnih storitev ali katera koli druga poslovna identifikacijska koda, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev in njegovo lokacijo. Ponudniki plačilnih storitev plačnika te plačilne storitve v vsakem primeru vključijo v izračun iz odstavka 2.

4. Kadar se za ponudnike plačilnih storitev uporablja zahteva iz odstavka 1, se evidence:

- (a) vodijo s strani ponudnika plačilnih storitev v elektronski obliki tri koledarska leta od konca koledarskega leta, v katerem je bilo izvedeno plačilo;
- (b) dajo v skladu s členom 24b Uredbe (EU) št. 904/2010 na voljo matični državi članici ponudnika plačilnih storitev oziroma, kadar ponudnik plačilnih storitev opravlja plačilne storitve v državah članicah, ki niso matična država članica, državam članicam gostiteljicam.

Člen 243c

1. Za namene uporabe drugega pododstavka člena 243b(1) in brez poseganja v določbe naslova V se šteje, da je lokacija plačnika v državi članici, ki ustreza:

- (a) IBAN plačilnega računa plačnika ali kateri koli drugi identifikacijski oznaki, ki nedvoumno določa plačnika in njegovo lokacijo, ali kadar takšna identifikacijska oznaka ne obstaja;
- (b) kodi BIC ali kateri koli drugi poslovni identifikacijski kodi, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika, in njegovo lokacijo.

2. Za namene uporabe drugega pododstavka člena 243b(1) se šteje, da je lokacija prejemnika plačila v državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi, ki ustreza:

- (a) IBAN plačilnega računa prejemnika plačila ali kateri koli drugi identifikacijski oznaki, ki nedvoumno določa prejemnika plačila in njegovo lokacijo, ali kadar takšna identifikacijska oznaka ne obstaja;
- (b) kodi BIC ali kateri koli drugi poslovni identifikacijski kodi, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in njegovo lokacijo.

Člen 243d

1. Evidence, ki jih vodijo ponudniki plačilnih storitev na podlagi člena 243b, vsebujejo naslednje informacije:
 - (a) BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev;
 - (b) ime ali poslovni naziv prejemnika plačila, kakor izhaja iz evidenc ponudnika plačilnih storitev;
 - (c) katero koli identifikacijsko številko za DDV ali drugo nacionalno davčno številko prejemnika plačila, če je na voljo;
 - (d) IBAN ali, če ta ni na voljo, katero koli drugo identifikacijsko oznako, ki nedvoumno določa prejemnika plačila in njegovo lokacijo;
 - (e) BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in njegovo lokacijo, kadar prejemnik plačila prejme sredstva, ne da bi imel plačilni račun;
 - (f) naslov prejemnika plačila, če je na voljo, kot izhaja iz evidenc ponudnika plačilnih storitev;
 - (g) podrobnosti o katerem koli čezmejnem plačilu iz člena 243b(1);
 - (h) podrobnosti o katerem koli vračilu plačil, ki so opredeljena kot takšna, da zadevajo čezmejna plačila iz točke (g).
2. Informacije iz točk (g) in (h) odstavka 1 vsebujejo naslednje podrobnosti:
 - (a) datum in čas izvedbe plačila ali vračila plačila;
 - (b) znesek in valuto plačila ali vračila plačila;
 - (c) državo članico izvora plačila, ki ga prejme prejemnik plačila ali se prejme v njegovem imenu, namembno državo članico vračila, kakor je primerno, in informacije, ki se uporabljajo za določitev izvora ali namembnega kraja plačila ali vračila plačila v skladu s členom 243c;
 - (d) vse sklice, ki nedvoumno določajo plačilo;
 - (e) kadar je primerno, informacije o tem, da je plačilo odrejeno v fizičnih prostorih trgovca.“

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

(**) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

Člen 2

1. Države članice do 31. decembra 2023 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedila teh predpisov.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 2024.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 18. februarja 2020

Za Svet
Predsednik
Z. MARIĆ

DIREKTIVA SVETA (EU) 2020/285**z dne 18. februarja 2020****o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES ⁽³⁾ omogoča državam članicam, da še naprej uporabljajo posebne ureditve za mala podjetja v skladu s skupnimi določbami in z namenom tesnejše uskladitve. Vendar so te določbe zastarele in ne zmanjšujejo obremenitve malih podjetij z upoštevanjem predpisov, saj so bile zasnovane za skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV), ki temelji na obdavčitvi v državi članici porekla.
- (2) Komisija je v svojem akcijskem načrtu za DDV napovedala celovit sveženj za poenostavitev za mala podjetja, usmerjen v zmanjšanje njihovega upravnega bremena in pomoč pri ustvarjanju davčnega okolja, ki bo spodbudilo njihovo rast in razvoj čezmejne trgovine. Sveženj za poenostavitev vključuje pregled posebne ureditve za mala podjetja, kakor je opisano v Sporočilu o nadaljnjih ukrepih v zvezi z akcijskim načrtom za DDV. Pregled posebne ureditve za mala podjetja je tako pomemben del reformnega svežnja iz akcijskega načrta za DDV.
- (3) Za odpravo problema nesorazmerne obremenitve, s katerim se soočajo oproščena mala podjetja, ker morajo upoštevati predpise, bi morali biti določeni ukrepi za poenostavitev na voljo tudi takšnim podjetjem.
- (4) Posebna ureditev za mala podjetja trenutno dovoljuje le oprostitev podjetij, ki imajo sedež v državi članici, kjer je treba plačati DDV. To negativno vpliva na konkurenčnost na notranjem trgu za podjetja, ki nimajo sedeža v tej državi članici. Da bi se to rešilo in da bi se izognili nadaljnjim izkrivljanjem, bi bilo treba tudi malim podjetjem, ki imajo sedež v državah članicah, ki niso tiste, v katerih je treba plačati DDV, omogočiti, da izkoristijo oprostitev.
- (5) Kadar davčni zavezanec, za katerega v državi članici sedeža velja redna ureditev na področju DDV, uporabi oprostitev plačila DDV za mala podjetja v drugi državi članici, bi moral odbitek vstopnega davka odražati povezavo z njegovimi obdavčenimi dobavami. Kadar torej takšni davčni zavezanci v državi članici sedeža plačajo vstopni davek, ki je povezan z oproščenimi dobavami v drugih državah članicah, ne bi smel biti mogoč odbitek vstopnega DDV.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 11. septembra 2018 in mnenje z dne 15. januarja 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 283, 10.8.2018, str. 35.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (6) Mala podjetja lahko izkoristijo oprostitev le, kadar je njihov letni promet pod pragom, ki ga uporablja država članica, v kateri je treba plačati DDV. Države članice bi morale pri določanju svojih pragov upoštevati pravila o pragovih, določena v Direktivi 2006/112/ES. Ta pravila, ki so bila večinoma določena leta 1977, niso več primerna.
- (7) Za namene poenostavitve je bilo številnim državam članicam dovoljeno začasno uporabljati prag, ki je višji od odobrenih z Direktivo 2006/112/ES. Ker ni ustrezno še naprej spreminjati splošnih pravil z uporabo ukrepov, odobrenih na podlagi odstopanja, bi bilo treba pravila o pragovih posodobiti.
- (8) Državam članicam bi morali prepustiti, da določijo takšno raven nacionalnega praga za oprostitev, kakršna najbolj ustreza njihovim gospodarskim in političnim razmeram, ob upoštevanju najvišjega praga, določenega v tej direktivi. V zvezi s tem bi moralo biti razjasnjeno, da bi morala uporaba različnih pragov za različne poslovne sektorje v državah članicah temeljiti na objektivnih merilih. Kadar je davčni zavezanec upravičen do več kot enega sektorskega praga, bi morale države članice zagotoviti, da lahko uporabi zgolj enega od njih. Zagotoviti bi morale tudi, da njihovi pragovi ne razlikujejo med davčnimi zavezanci s sedežem v njih in davčnimi zavezanci, ki v njih nimajo sedeža.
- (9) Prag letnega prometa, ki je podlaga za oprostitev, vzpostavljeno s posebno ureditvijo iz te direktive, zajema le skupno vrednost dobav blaga in storitev, ki jih malo podjetje opravi v državi članici, v kateri je oprostitev odobrena. Če bi lahko podjetje, ki nima sedeža v taki državi članici, izkoristilo oprostitev ne glede na promet, ki ga ustvari v drugih državah članicah, bi lahko prišlo do izkrivljanj konkurence. Da bi se taka izkrivljanja konkurence zmanjšala in bi se uvedel zaščitni ukrep za prihodke, bi smela biti podjetja do oprostitve v državi članici, v kateri nimajo sedeža, upravičena le, če bi bil njihov letni promet v Uniji pod določenim pragom. Podjetja, katerih promet v državi članici, v kateri imajo sedež, ne dosega nacionalnega praga, bi morala imeti možnost še naprej opravljati oproščene dobave v tej državi članici ne glede na promet, ki ga ustvarijo v drugih državah članicah, čeprav njihov skupni promet presega prag Unije.
- (10) Da bi omogočili učinkovit nadzor nad uporabo oprostitve in zagotovili, da imajo države članice dostop do potrebnih informacij, bi morali od davčnih zavezancev ki bi želeli uporabiti oprostitev v državi članici, v kateri nimajo sedeža, zahtevati, da o tem vnaprej obvestijo državo članico, v kateri imajo sedež. Iz razlogov poenostavitve in zmanjšanja stroškov upoštevanja predpisov bi morali takšni davčni zavezanci imeti posamično številko zgolj v državi članici sedeža. Ta številka je lahko posamična identifikacijska številka za DDV, vendar to ni nujno.
- (11) Da bi zagotovili ustrezno delovanje in spremljanje oprostitve kot tudi pravočasen prenos informacij, bi bilo treba jasno določiti obveznosti poročanja za davčnega zavezanca, ki uporabi oprostitev v državi članici, v kateri nima sedeža. To bi moralo davčnim zavezancem, ki upoštevajo predpise, omogočiti, da so opravičeni takšnih obveznosti in obveznosti registracije v državah članicah, ki niso država članica sedeža. Vendar bi države članice morale imeti možnost zahtevati, da takšni davčni zavezanci, ki nimajo sedeža na njihovem ozemlju in ne izpolnjujejo obveznosti poročanja, določenih posebej zanje, izpolnjujejo splošne obveznosti registracije za namene DDV in splošne obveznosti poročanja, določene v nacionalnih zakonih na področju DDV.
- (12) Da bi se izognili nedoslednostim pri izračunu letnega prometa v državi članici, ki bo služil kot referenčna vrednost za uporabo oprostitve, in letnega prometa v Uniji, bi bilo treba podrobno določiti elemente prometa, ki jih je treba upoštevati.
- (13) Da bi se izognili izogibanju pravilom v zvezi z oprostivijo za mala podjetja in ohranili namen te oprostitve, davčni zavezanec ne glede na to, ali ima sedež v državi članici, ki odobri oprostitev, ali ne, ne bi smel izkoristiti oprostitve, kadar je bil v predhodnem koledarskem letu presežen v teh pravilih določeni nacionalni prag. Iz enakih razlogov davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, ki odobri oprostitev, ne bi smel koristiti oprostitve, kadar je bil v predhodnem koledarskem letu presežen prag letnega prometa v Uniji.

- (14) Da bi zagotovili postopen prehod malih podjetij z oprostitve na obdavčitev, bi bilo treba davčnim zavezancem dovoliti, da za omejeno obdobje še naprej koristijo oprostitve za mala podjetja, kadar njihov promet nacionalnega praga za oprostitve ne presega za več kot določen odstotni delež tega praga. Ker se ravni uporabljenih pragov lahko razlikujejo od države članice do države članice, bi morale države članice imeti možnost uporabiti enega od obeh predlaganih odstotnih deležev, vendar promet oproščenega davčnega zavezanca še vedno ne bi smel preseči nekega določenega zneska. Čim je med koledarskim letom prag letnega prometa v Uniji presežen, mora oprostitve, ker ima prag funkcijo zaščitnega ukrepa za prihodke, nehati veljati.
- (15) Kadar obstaja možnost oprostitve, bi morala imeti mala podjetja, ki to možnost uporabijo v državi članici sedeža vsaj dostop do postopka registracije za namene DDV v določenem časovnem obdobju. Države članice bi morale imeti možnost, da v posameznih primerih, v katerih so zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davkov potrebni poglobljeni pregledi, to časovno obdobje podaljšajo.
- (16) Mala podjetja, ki uporabijo oprostitve v državi članici sedeža bi morala imeti vsaj dostop do poenostavljenih obveznosti poročanja.
- (17) Posebne ureditve poleg odobritve oprostitve plačila DDV dovoljujejo tudi progresivne davčne olajšave. Progresivna davčna olajšava povzroča zapletenost in malo prispeva k zmanjšanju obremenitve malih podjetij z upoštevanjem predpisov. Ta ukrep bi bilo zato treba odstraniti.
- (18) Države članice bi morale imeti možnost davčnim zavezancem odobriti pravico do izbire med splošno ureditvijo na področju DDV in posebno ureditvijo za mala podjetja. Če davčni zavezanec uveljavlja to pravico, je ustrezno, da se prepusti državam članicam, da določijo podrobna pravila in pogoje za uveljavljanje te izbire.
- (19) Ta direktiva ne bi smela imeti za posledico novih obveznosti registracije ali poročanja za mala podjetja, ki uporabijo oprostitve zgolj v državi članici sedeža.
- (20) Ker cilja te direktive, to je zmanjšati obremenitev malih podjetij z upoštevanjem predpisov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja.
- (21) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽⁴⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (22) Da bi zagotovili, da je mogoče ukrepe za poenostavitev iz Direktive 2006/112/ES v zvezi s posebno ureditvijo za mala podjetja ustrezno spremljati, je treba spremeniti Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽⁵⁾ tako, da bodo ustrezni pristojni organi držav članic imeli samodejen dostop do podatkov, zbranih od davčnih zavezancev, ki koristijo oprostitve plačila DDV za mala podjetja.
- (23) Da bi mala podjetja z lahkoto dostopala do pravil, ki bi jih v zvezi s posebno ureditvijo zanje predvidele posamezne države članice, bi bilo treba ta pravila objaviti na spletnem mestu Komisije.
- (24) Odbor regij je mnenje podal dne 10. oktobra 2018 ⁽⁶⁾.
- (25) Direktivo 2006/112/ES in Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽⁴⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁽⁶⁾ UL C 461, 21.12.2018, str. 43.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

(1) v točki (b) člena 2(1) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, kadar je prodajalec davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ki ni upravičen do oprostitve za mala podjetja iz člena 284, in ga ne zajema ureditev iz člena 33 ali 36;“;

(2) člen 139 se spremeni:

(a) prvi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„Oprostitev iz člena 138(1) se ne uporablja za dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanec, za katere velja v državi članici, v kateri so opravljene te dobave, oprostitve za mala podjetja iz člena 284.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Oprostitev iz točke (b) člena 138(2) se ne uporablja za dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanec, za katere velja v državi članici, v kateri so opravljene te dobave, oprostitve za mala podjetja iz člena 284.“;

(3) člen 167a se spremeni:

(a) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice, ki uporabljajo izbirno ureditev iz prvega odstavka, prag za davčne zavezance, ki to ureditev uporabljajo na njihovem ozemlju, določijo na podlagi letnega prometa teh davčnih zavezancev, izračunanega v skladu s členom 288. Ta prag ne sme presežati 2 000 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.“;

(b) tretji odstavek se črta;

(4) v členu 169 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) transakcij – razen transakcij, ki so oproščene v skladu s členom 284 –, ki zadevajo dejavnosti iz drugega pododstavka člena 9(1), so opravljene zunaj države članice, v kateri je davek dolgovan ali plačan, in v zvezi s katerimi bi imel pravico do odbitka DDV, če bi bile opravljene v tej državi članici;“;

(5) v členu 220a(1) se doda naslednja točka:

„(c) davčni zavezanec je upravičen do oprostitve za mala podjetja iz člena 284.“;

(6) v členu 270 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) skupna letna vrednost njihovih dobav blaga in storitev, brez DDV, ne presega za več kot 35 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti zneska letnega prometa, ki se uporablja kot referenčni znesek za davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz člena 284;“;

(7) v členu 272(1) se črta točka (d);

(8) v poglavju 1 naslova XII se vstavi naslednji oddelek:

„Oddelek -1

Opredelitve

Člen 280a

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚letni promet v državi članici‘ pomeni skupno letno vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec v koledarskem letu opravi v tej državi članici;
- (2) ‚letni promet v Uniji‘ pomeni skupno letno vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec v koledarskem letu opravi na ozemlju Skupnosti.“;

(9) v naslovu XII, poglavje 1, se naslov oddelka 2 nadomesti z naslednjim:

„Oprostitve“;

(10) člen 282 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 282

Oprostitve iz tega oddelka se uporabljajo za dobave blaga in storitve malih podjetij.“;

(11) v členu 283(1) se črta točka (c);

(12) člen 284 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 284

1. Države članice lahko oprostijo dobave blaga in storitev, ki jih na njihovem ozemlju opravijo davčni zavezanci, ki imajo sedež na tem ozemlju in katerih letni promet v teh državah, ki se nanaša na take dobave, ne presega praga, ki ga te države članice določijo za uporabo te oprostitve. Ta prag ne sme presežati 85 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Države članice lahko na podlagi objektivnih meril določijo različne pragove za različne poslovne sektorje. Vendar noben od teh pragov ne sme preseči praga 85 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Države članice zagotovijo, da sme davčni zavezanec uporabiti zgolj en sektorski prag, čeprav je upravičen do več kot enega.

Država članica pri določanju pragov ne razlikuje med davčnimi zavezanci, ki imajo sedež v njej, in davčnimi zavezanci, ki v njej nimajo sedeža.

2. Države članice, ki so uvedle oprostitve iz odstavka 1, to oprostitve odobrijo tudi za dobave blaga in storitev, ki jih na njihovem ozemlju opravijo davčni zavezanci s sedežem v drugi državi članici, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) letni promet tega davčnega zavezanca v Uniji ne presega 100 000 EUR;

(b) vrednost dobav v državi članici, v kateri davčni zavezanec nima sedeža, ne presega praga, ki se v njej uporablja za odobritev oprostitve davčnim osebam, ki v njej imajo sedež.

3. Ne glede na člen 292b mora davčni zavezanec, zato da lahko v državi članici, v kateri ta davčni zavezanec nima sedeža, uporabiti oprostitve:

(a) predhodno obvestiti državo članico sedeža in

(b) biti za uporabo oprostitve identificiran s posamično številko zgolj v državi članici sedeža.

Države članice lahko uporabljajo posamično identifikacijsko številko za DDV, ki je davčnemu zavezancu že dodeljena v zvezi z njegovimi obveznostmi na podlagi notranjega sistema, lahko pa za namene identifikacije iz točke (b) prvega pododstavka uporabijo strukturo identifikacijske številke za DDV ali katere druge številke.

Posamična identifikacijska številka iz točke (b) prvega pododstavka mora imeti pripono ‚EX‘ ali pa se pripona ‚EX‘ doda tej številki.

4. Davčni zavezanec državo članico sedeža s posodobitvijo predhodnega obvestila vnaprej obvesti o vsakršni spremembi informacij, predhodno poslanih v skladu s prvim pododstavkom odstavka 3, vključno z namero, da uporabi oprostitve v državi članici ali državah članicah, ki niso tiste, navedene v predhodnem obvestilu, in odločitvijo o prenehanju uporabe sheme oprostitve v državi članici ali državah članicah, v katerih ta davčni zavezanec nima sedeža.

Prenehanje začne učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrletja po prejemu informacij od davčnega zavezanca ali, kadar so takšne informacije prejete v zadnjem mesecu koledarskega četrletja, prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrletja.

5. Oprostitve se uporablja, kar zadeva državo članico, v kateri davčni zavezanec nima sedeža in v kateri ta davčni zavezanec namerava uporabiti oprostitve v skladu s:

- (a) predhodnim obvestilom od datuma, ko država članica sedeža davčnemu zavezancu sporoči posamično identifikacijsko številko, ali
- (b) posodobitvijo predhodnega obvestila od datuma, ko država članica sedeža davčnemu zavezancu na podlagi posodobitve potrdi to številko.

Datum iz prvega pododstavka nastopi najpozneje 35 delovnih dni po prejemu predhodnega obvestila ali posodobitve obvestila iz prvega pododstavka odstavka 3 in prvega pododstavka odstavka 4, razen v posebnih primerih, ko lahko država članica zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka zahteva dodaten čas, da izvede potrebne preglede.

6. Ustrezna vrednost zneska iz tega člena v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga je Evropska centralna banka objavila 18. januarja 2018.“;

(13) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 284a

1. Predhodno obvestilo iz točke (a) prvega pododstavka člena 284(3) vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) ime, dejavnost, pravno obliko in naslov davčnega zavezanca;
- (b) država članica ali države članice, v katerih namerava davčni zavezanec uporabiti oprostitev;
- (c) skupno vrednost dobav blaga in/ali storitev, opravljenih v državi članici, v kateri ima davčni zavezanec sedež, in v vseh drugih državah članicah v preteklem koledarskem letu;
- (d) skupno vrednost dobav blaga in/ali storitev, opravljenih v državi članici, v kateri ima davčni zavezanec sedež, in v vseh drugih državah članicah v tekočem koledarskem letu pred obvestilom;

Informacije iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka je treba zagotoviti za vsako preteklo koledarsko leto, ki spada v obdobje iz prvega pododstavka člena 288a(1), v zvezi s sleherno državo članico, ki uporabi možnost iz prvega pododstavka navedenega člena.

2. Davčni zavezanec, ki v skladu s členom 284(4) državo članico sedeža obvesti, da namerava oprostitev uporabiti v državi članici ali državah članicah, ki niso tiste, navedene v predhodnem obvestilu, ni dolžan zagotoviti informacij iz odstavka 1 tega člena, če so te že bile vključene v poročila, predhodno predložena na podlagi člena 284b.

Posodobitev predhodnega obvestila iz prvega pododstavka zajema posamično identifikacijsko številko iz točke (b) člena 284(3).

Člen 284b

1. Davčni zavezanec, ki uporabi oprostitev iz člena 284(1) v državi članici, v kateri ta zavezanec nima sedeža v skladu s postopkom iz člena 284(3) in (4), državi članici sedeža za vsako koledarsko četrtletje sporoči naslednje informacije, vključno s posamično identifikacijsko številko iz točke (b) člena 284(3):

- (a) skupno vrednost dobav, ki jih je opravil v koledarskem četrtletju v državi članici sedeža ali ,0', če ni opravil nobene dobave;
- (b) skupno vrednost dobav, ki jih je opravil v koledarskem četrtletju v vsaki od držav članic, ki niso država članica sedeža ali ,0', če ni opravil nobene dobave.

2. Davčni zavezanec informacije iz odstavka 1 sporoči v roku enega meseca po koncu koledarskega četrtletja.

3. Če se preseže prag letnega prometa v Uniji, naveden v točki (a) člena 284(2), davčni zavezanec državo članico sedeža o tem obvesti v roku 15 delovnih dni. Istočasno mora davčni zavezanec sporočiti vrednost dobav iz odstavka 1, ki so bile opravljene od začetka tekočega koledarskega četrtletja do datuma, ko je bil presežen prag letnega prometa v Uniji.

Člen 284c

1. Za namene točk (c) in (d) člena 284a(1) ter člena 284b(1) se uporablja naslednje:

- (a) vrednosti pomenijo zneske, navedene v členu 288;
- (b) vrednosti so izražene v eurih;
- (c) če država članica, ki odobri oprostitev, uporabi različne pragove, kot je navedeno v drugem pododstavku člena 284(1), ji mora davčni zavezanec v zvezi z vsakim morebitnim veljavnim pragom skupno vrednost dobav blaga in/ali storitev sporočiti ločeno.

Za namene iz točke (b) prvega pododstavka lahko države članice, ki niso uvedle eura, zahtevajo, da so vrednosti izražene v njihovih nacionalnih valutah. Če so bile dobave opravljene v drugih valutah, davčni zavezanec uporabi menjalni tečaj prvega dne koledarskega leta. Menjava se izvede na podlagi menjalnega tečaja, ki ga Evropska centralna banka objavi za ta dan, ali, če tistega dne ni objave, za naslednji dan objave.

2. Država članica sedeža lahko zahteva, da se informacije iz člena 284(3) in (4) ter iz člena 284b(1) in (3) pošljejo z elektronskimi sredstvi skladno s pogoji, ki jih določi ta država članica.

Člen 284d

1. Od davčnega zavezanca, ki uporabi oprostitev v državi članici, v kateri ta davčni zavezanec nima sedeža, se v zvezi z dobavami, za katere velja oprostitev v tej državi članici, ne zahteva, da:

- (a) je registriran za namene DDV na podlagi členov 213 in 214;
- (b) predloži obračun DDV v skladu s členom 250.

2. Od davčnega zavezanca, ki uporabi oprostitev v državi članici sedeža in v kateri koli državi članici, v kateri ta davčni zavezanec nima sedeža, se v zvezi z dobavami, za katere velja oprostitev v državi članici sedeža ne zahteva, da predloži obračun DDV na podlagi člena 250.

3. Če davčni zavezanec ne spoštuje pravil iz člena 284b, lahko države članice z odstopanjem o odstavkov 1 in 2 tega člena od njega zahtevajo, da izpolni obveznosti DDV, kot so tiste, navedene v odstavku 1 tega člena.

Člen 284e

Država članica sedeža v naslednjih primerih brez odlašanja bodisi deaktivira identifikacijsko številko iz točke (b) člena 284(3) bodisi v zvezi z drugo državo članico ali drugimi državami članicami – če davčni zavezanec v njej ali njih še naprej uporablja oprostitev – prilagodi informacije, prejete na podlagi člena 284(3) in (4):

- (a) skupna vrednost dobav, ki jo davčni zavezanec sporoči, presega vrednost iz točke (a) člena 284(2);
- (b) država članica, ki odobri oprostitev, sporoči, da davčni zavezanec nima pravice do oprostitve ali da je oprostitev v njej nehala veljati;
- (c) davčni zavezanec je sporočil svojo odločitev o prenehanju uporabe oprostitve ali
- (d) davčni zavezanec je sporočil, da so njegove dejavnosti prenehale, ali pa se to lahko kako drugače sklepa.“;

(14) členi 285, 286 in 287 se črtajo;

(15) člen 288 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 288

1. Letni promet, ki je osnova za uporabo oprostitve iz člena 284, obsega naslednje zneske brez DDV:

- (a) vrednost dobav blaga in storitev, kolikor bi bile te obdavčene, če bi jih opravil neoproščen davčni zavezanec;

- (b) vrednost transakcij, ki so oproščene s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, na podlagi člena 110 ali 111 ali člena 125(1);
- (c) vrednost transakcij, ki so oproščene na podlagi členov 146 do 149 ter členov 151, 152 in 153;
- (d) vrednost transakcij, ki so oproščene na podlagi člena 138, če se uporablja v njem navedena oprostitve;
- (e) vrednost transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz točk (b) do (g) člena 135(1) ter zavarovalnih in pozavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

2. Pri izračunu prometa iz odstavka 1 se ne upošteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev davčnega zavezanca.“;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 288a

1. Davčni zavezanec oprostitve iz člena 284(1), ki mu jo je odobrila država članica – ne glede na to, ali ima v njej sedež ali ne –, ne more koristiti eno koledarsko leto, če je bil v predhodnem koledarskem letu presežen prag, določen v skladu z navedenim odstavkom. Država članica, ki je oprostitve odobrila, lahko to obdobje podaljša na dve koledarski leti.

Kadar je prag iz člena 284(1) v danem trenutku med koledarskim letom presežen za:

- (a) največ 10 %, lahko davčni zavezanec v tem koledarskem letu še naprej koristi oprostitve iz člena 284(1);
- (b) več kot 10 %, od tistega trenutka dalje oprostitve iz člena 284(1) neha veljati.

Ne glede na točki (a) in (b) drugega pododstavka lahko države članice določijo zgornjo mejo 25 % ali pa davčnemu zavezancu dovolijo, da v koledarskem letu, v katerem je prag presežen, še naprej koristi oprostitve iz člena 284(1) brez vsakršne zgornje meje. Vendar uporaba te zgornje meje ali te možnosti ne sme pomeniti oprostitve za davčnega zavezanca, čigar promet v državi članici, ki to oprostitve odobri, presega 100 000 EUR.

Z odstopanjem od drugega in tretjega pododstavka se države članice lahko določijo, da se oprostitve iz člena 284(1) preneha uporabljati od trenutka, ko je prag, določen v skladu z navedenim odstavkom, presežen.

2. Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, ki odobri oprostitve iz člena 284(1), te oprostitve ne more koristiti, če je bil v predhodnem koledarskem letu presežen prag letnega prometa v Uniji iz točke (a) člena 284(2) .

Če je prag letnega prometa v Uniji iz točke (a) člena 284(2) v danem trenutku med koledarskim letom presežen, oprostitve iz člena 284(1), odobrena davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici, ki je odobrila to oprostitve, od tistega trenutka dalje neha veljati.

3. Ustrezna vrednost zneska iz odstavka 1 v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga je Evropska centralna banka objavila 18. januarja 2018.“;

(17) v členu 290 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko določijo podrobna pravila in pogoje za uporabo te možnosti.“;

(18) člena 291 in 292 se črtata;

(19) v poglavju 1 naslova XII se vstavi naslednji oddelek:

„Oddelek 2a

Poenostavitev obveznosti za oproščena mala podjetja

Člen 292a

Za namene tega oddelka ‚oproščeno malo podjetje‘ pomeni vsakega davčnega zavezanca, ki koristi oprostitve v državi članici, v kateri je treba plačati DDV, kakor je določeno v členu 284(1) in (2).

Člen 292b

Brez poseganja v člen 284(3) lahko države članice oproščenim malim podjetjem, ki imajo sedež na njihovem ozemlju in samo na njihovem ozemlju uporabljajo oprostitev, dovolijo, da ne prijavijo začetka svoje dejavnosti, kot je sicer določeno v členu 213, in da niso identificirana s posamično številko, kot je sicer določeno v členu 214, razen kadar ta podjetja opravljajo transakcije iz točke (b), (d) ali (e) člena 214.

Če se to ne zgodi, države članice vzpostavijo postopek za identifikacijo takih oproščenih malih podjetij s posamično številko. Postopek identifikacije traja največ 15 delovnih dni, razen v posebnih primerih, ko lahko države članice zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka potrebujejo več časa, da izvedejo potrebne preglede.

Člen 292c

Države članice lahko oproščenim malim podjetjem, ki imajo sedež na njihovem ozemlju in samo tam uporabljajo oprostitev, dovolijo, da ne predložijo obračuna DDV, kot je določeno v členu 250.

Če se to ne zgodi, države članice takim oproščenim malim podjetjem dovolijo predložitev poenostavljenega obračuna DDV, ki zajema obdobje enega koledarskega leta. Oproščena mala podjetja se lahko vseeno odločijo za uporabo davčnega obdobja, določenega v skladu s členom 252.

Člen 292d

Države članice lahko oproščena mala podjetja izvzamejo iz nekaterih ali vseh obveznosti iz členov 217 do 271.;"

(20) v poglavju 1 naslova XII se črta oddelek 3;

(21) v členu 314 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) drug davčni zavezanec, kolikor dobava blaga, ki jo opravi, izpolnjuje pogoje za oprostitev za mala podjetja iz člena 284 in vključuje osnovna sredstva;“;

(22) v členu 334 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) drugega davčnega zavezanca, kolikor dobava blaga, ki jo opravi po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, izpolnjuje pogoje za oprostitev za mala podjetja iz člena 284 in vključuje osnovna sredstva;“.

*Člen 2***Spremembe Uredbe (EU) št. 904/2010**

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

(1) člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(g) informacije, ki jih zbira na podlagi člena 284(3) in (4) in člena 284b Direktive 2006/112/ES.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti o avtomatični poizvedbi informacij iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(2) v členu 21 se vstavi naslednji odstavek:

„2b. Glede informacij iz točke (g) člena 17(1) so dostopne vsaj naslednje podrobnosti:

(a) posamične identifikacijske številke oproščenih davčnih zavezancev, ki jih izda država članica, ki zagotovi informacije;

- (b) ime, dejavnost, pravna oblika in naslov oproščenih davčnih zavezancev, ki imajo posamično identifikacijsko številko iz točke (a);
- (c) država članica ali države članice, v katerih davčni zavezanec uporabi oprostitve;
- (d) datum začetka veljavnosti oprostitve za davčnega zavezanca v zadevni državi članici ali zadevnih državah članicah;
- (e) informacije iz točk (c) in (d) prvega pododstavka člena 284a(1) Direktive 2006/112/ES;
- (f) skupna vrednost dobav blaga in/ali storitev, ki jih na koledarsko četrletje posamezni davčni zavezanec, ki ima posamično identifikacijsko številko iz točke (a), opravi v državi članici, v kateri ima sedež;
- (g) skupna vrednost dobav blaga in/ali storitev, ki jih na koledarsko četrletje posamezni davčni zavezanec, ki ima posamično identifikacijsko številko iz točke (a), opravi v vsaki od držav članic, ki niso država članica, v katerih ima sedež;
- (h) datum, na katerega je letni promet davčnega zavezanca v Uniji presegel znesek iz točke (a) člena 284(2) Direktive 2006/112/ES;
- (i) datum, na katerega začne učinkovati odločitev davčnega zavezanca, da prostovoljno preneha uporabljati oprostitve, in država članica ali države članice, v katerih to prenehanje učinkuje;
- (j) datum, na katerega prenehajo dejavnosti davčnega zavezanca, in država članica ali države članice, ki jih to zadeva.

Vrednosti iz točk (e) do (g) prvega pododstavka so navedene ločeno za vsak morebiten prag, temelječ na drugem pododstavku člena 284(1) Direktive 2006/112/ES.;

- (3) v členu 31 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Vsaka država članica z elektronskimi sredstvi potrdi, da je davčni zavezanec, ki mu je bila izdana posamična identifikacijska številka iz člena 284(3) Direktive 2006/112/ES, oproščeno malo podjetje. V potrditvi je navedeno ime države članice ali držav članic, v katerih davčni zavezanec uporabi oprostitve.“;

- (4) v členu 32 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, na svoji spletni strani objavi podrobnosti o določbah, ki jih odobri vsaka država članica in s katerimi se v nacionalno zakonodajo prenesejo člen 167a, poglavje 3 naslova XI in poglavje 1 naslova XII Direktive 2006/112/ES.“;

- (5) vstavi se naslednje poglavje :

„POGLAVJE Xa

DOLOČBE V ZVEZI S POSEBNIMA UREDITVAMA V POGLAVJU 1 NASLOVA XII DIREKTIVE 2006/112/ES

Člen 37a

1. Država članica sedeža pristojnim organom druge države članice, ki odobri oprostitve, pošlje z elektronskimi sredstvi naslednje informacije v 15 delovnih dneh od datuma, ko so informacije na voljo:

- (a) v zvezi z davčnimi zavezanci, ki so skladno z členom 284(3) ali (4) Direktive 2006/112/ES poslali predhodno obvestilo ali skladno z odstavkom 4 navedenega člena posodobitev slednjega, informacije iz točk (a) in (d) člena 21(2b) te uredbe;
- (b) v zvezi z davčnimi zavezanci, katerih letni promet v Uniji je presegel znesek iz točke (a) člena 284(2) Direktive 2006/112/ES, informacije iz točke (a) in (h) člena 21(2b) te uredbe;
- (c) v zvezi z davčnimi zavezanci, ki niso spoštovali pravil iz člena 284b Direktive 2006/112/ES, to dejstvo in informacije iz točke (a) člena 21(2b) te uredbe.

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim se predložijo informacije iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

Člen 37b

1. Država članica, ki ji je davčni zavezanec skladno s členom 284(3) ali (4) Direktive 2006/112/ES poslal predhodno obvestilo ali skladno z odstavkom 4 navedenega člena posodobitev slednjega, preden identificira davčnega zavezanca ali mu potrdi posamično identifikacijsko številko, na podlagi skupnih vrednosti dobav, ki jih sporoči davčni zavezanec, izračuna, da prag letnega prometa v Uniji, naveden v točki (a) člena 284(2) navedene direktive, v tekočem ali preteklem koledarskem letu ni bil presežen.
2. Država članica, ki odobri oprostitev, v roku 15 delovnih dni od prejema informacij iz točke (a) člena 37a(1) te uredbe pristojnim organom države članice sedeža z elektronskimi sredstvi na podlagi skupnih vrednosti dobav, ki jih davčni zavezanec sporoči, potrdi, da prag letnega prometa iz točke (b) člena 284(2) Direktive 2006/112/ES v tekočem koledarskem letu ni bil presežen in da so pogoji iz člena 288a(1) navedene direktive izpolnjeni.
3. Država članica, ki odobri oprostitev, pristojnim organom države članice sedeža z elektronskimi sredstvi nemudoma sporoči, od kdaj davčni zavezanec skladno s členom 288a(1) Direktive 2006/112/ES ni več upravičen do oprostitve.
4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, v zvezi z obvestili iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“

Člen 3**Prenos**

1. Države članice do 31. decembra 2024 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1 te direktive. Komisiji brez odlašanja sporočijo besedila teh predpisov.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 2025.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja člen 1 te direktive.

Člen 4**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 2 se uporablja od 1. januarja 2025.

Člen 5**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 18. februarja 2020

Za Svet
Predsednik
Z. MARIĆ

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2020/286

z dne 27. februarja 2020

o stališču, ki se zastopa v imenu Evropske unije na triinšestdesetem zasedanju Komisije ZN za droge glede vključitve ene snovi na seznam snovi v tabeli I Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet prepovedanih drog in psihotropnih snovi

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 207(4) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Konvencija Združenih narodov zoper nezakonit promet prepovedanih drog in psihotropnih snovi iz leta 1988 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) je začela veljati 11. novembra 1990 in je bila v imenu Unije sklenjena s Sklepom Sveta 90/611/EGS ⁽¹⁾.
- (2) V skladu s členom 12(2) do (7) Konvencije se v tabele Konvencije, v katerih so naštetе predhodne sestavine za prepovedane droge, lahko dodajo snovi.
- (3) Na triinšestdesetem zasedanju od 2. do 6. marca 2020 na Dunaju bi morala Komisija ZN za droge sprejeti sklep o vključitvi ene nove snovi v tabelo I Konvencije.
- (4) Ustrezno je določiti stališče, ki naj se v imenu Unije sprejme v Komisiji ZN za droge, saj bo imel sklep pravni učinek v Uniji in bo lahko odločilno vplival na vsebino prava Unije, in sicer Uredbo Sveta (ES) št. 111/2005 ⁽²⁾ ter Uredbo (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (5) V skladu z oceno Mednarodne uprave za kontrolo narkotikov se metil *alfa*-fenilacetoacetat (MAPA) pogosto uporablja pri nezakoniti proizvodnji amfetamina in metamfetamina. Obstajajo dokazi, da količina in obseg nezakonite proizvodnje teh narkotičnih drog in psihotropnih snovi pomeni resno nevarnost za javno zdravje ali družbeni problem, zato je upravičeno, da se metil *alfa*-fenilacetoacetat (MAPA) umesti pod mednarodni nadzor. Nezakonita proizvodnja amfetamina in metamfetamina pomeni znatno nevarnost za javno zdravje in družbeni problem v Uniji. Incidenti v zvezi s trgovino z metil *alfa*-fenilacetoacetatom (MAPA) zajemajo vse večje količine in so vse bolj pogosti, organizirane kriminalne združbe v Uniji pa amfetamin in metamfetamin nezakonito izvažajo v tretje države.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 90/611/EGS z dne 22. oktobra 1990 o sklenitvi v imenu Evropske gospodarske skupnosti Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet prepovedanih drog in psihotropnih snovi (UL L 326, 24.11.1990, str. 56).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami (UL L 22, 26.1.2005, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah (UL L 47, 18.2.2004, str. 1).

(6) Stališče Unije bi morale zastopati države članice Unije, ki so članice Komisije ZN za droge –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa na triinšestdesetem zasedanju Komisije ZN za droge, je v Tabelo I Konvencije vključiti metil *alfa*-fenilacetoacetat (MAPA).

Člen 2

Stališče iz člena 1 izrazijo države članice Unije, ki so članice Komisije ZN za droge, pri čemer nastopijo skupaj.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 27. februarja 2020

Za Svet
Predsednik
D. HORVAT

SKLEP SVETA (EU) 2020/287

z dne 27. februarja 2020

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v ustreznih odborih Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo glede predlogov sprememb pravilnikov ZN št. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 in 152, predlogov sprememb globalnih tehničnih predpisov št. 3, 6 in 16, predloga spremembe Konsolidirane resolucije R.E.5 ter predlogov za dovoljenja za pripravo spremembe globalnega tehničnega predpisa št. 6 in pripravo novega globalnega tehničnega predpisa o določitvi moči elektrificiranega vozila

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je s Sklepom Sveta 97/836/ES ⁽¹⁾ pristopila k Sporazumu Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, in o pogojih za vzajemno priznanje homologacij, dodeljenih na podlagi teh predpisov (v nadaljnjem besedilu: Revidirani sporazum iz leta 1958). Revidirani sporazum iz leta 1958 je začel veljati 24. marca 1998.
- (2) Unija je s Sklepom Sveta 2000/125/ES ⁽²⁾ pristopila k Sporazumu o oblikovanju globalnih tehničnih predpisov za kolesna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v kolesna vozila in/ali uporabijo na njih (v nadaljnjem besedilu: Vzporedni sporazum). Vzporedni sporazum je začel veljati 15. februarja 2000.
- (3) V skladu s členom 1 Revidiranega sporazuma iz leta 1958 in členom 6 Vzporednega sporazuma lahko Svetovni forum UN/ECE za harmonizacijo pravilnikov o vozilih (WP.29) sprejme predloge sprememb pravilnikov ZN, sprejetih na podlagi Revidiranega sporazuma iz leta 1958 (v nadaljnjem besedilu: pravilniki ZN) št. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 in 152, predloge za spremembe globalnih tehničnih predpisov št. 3, 6 in 16, predlog sprememb Konsolidirane resolucije R.E.5 ter predloge za dovoljenja za pripravo spremembe globalnega tehničnega predpisa št. 6 in pripravo novega globalnega tehničnega predpisa o določitvi moči elektrificiranega vozila (DEVP), kot je primerno.
- (4) WP.29 naj bi na 180. zasedanju Svetovnega foruma, ki bo potekalo od 10. do 12. marca 2020, sprejel navedene akte v zvezi z upravnimi določbami in enotnimi tehničnimi predpisi za odobritev harmoniziranih tehničnih pravilnikov ZN in globalnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, ter v zvezi z globalnimi tehničnimi predpisi za navedena vozila, opremo in dele.
- (5) Primerno je določiti stališče, ki se v imenu Unije zastopa v WP.29 glede sprejetja predlogov pravilnikov ZN, saj bodo pravilniki ZN za Unijo zavezujoči in bodo lahko odločilno vplivali na vsebino prava Unije na področju homologacije vozil.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 97/836/ES z dne 27. novembra 1997 v pričakovanju pristopa Evropske skupnosti k Sporazumu Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, in o pogojih za vzajemno priznanje homologacij, dodeljenih na podlagi teh predpisov („Revidiran sporazum iz leta 1958“) (UL L 346, 17.12.1997, str. 78).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2000/125/ES z dne 31. januarja 2000 o sklenitvi Sporazuma o oblikovanju globalnih tehničnih predpisov za kolesna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v kolesna vozila in/ali uporabijo na njih („Vzporedni sporazum“) (UL L 35, 10.2.2000, str. 12).

- (6) Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je nadomestila homologacijske sisteme držav članic s postopkom EU-homologacije ter vzpostavila harmoniziran okvir, ki zajema upravne predpise in splošne tehnične zahteve za vsa nova vozila, sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote. Z navedeno direktivo so bili v sistem EU-homologacije vključeni pravilniki, sprejeti na podlagi pravilnikov ZN, in sicer kot zahteve za homologacijo ali kot alternativa zakonodaji Unije. Od sprejetja Direktive 2007/46/ES se pravilniki ZN vedno bolj vključujejo v zakonodajo Unije.
- (7) Ob upoštevanju izkušenj in tehničnega razvoja je treba spremeniti ali dopolniti zahteve v zvezi z nekaterimi elementi ali lastnostmi, zajetimi v pravilnikih ZN št. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 in 152. Poleg tega je treba spremeniti nekatere določbe globalnih tehničnih predpisov št. 3, 6 in 16. Nazadnje je treba sprejeti spremembe konsolidirane resolucije R.E.5 ter dovoljenja za pripravo spremembe globalnega tehničnega predpisa št. 6 in pripravo novega globalnega tehničnega predpisa o DEVP.
- (8) Delovni dokument WP.29 ECE/TRANS/WP.29/2020/25 zadeva predlog za Dopolnilo 2 Pravilnika ZN št. 144 (sistemi za klic v sili v primeru nesreče), ki še ni pripravljen za glasovanje v WP.29.
- (9) Delovni dokument WP.29 ECE/TRANS/WP.29/2020/2 zadeva predlog za Dopolnilo 1 sprememb 08 Pravilnika ZN št. 9 (hrup iz trikolesnih vozil). Glede na to, da Unija ne uporablja enotnih določb Pravilnika ZN št. 9, stališča Unije glede predloga ECE/TRANS/WP.29/2020/2 ni treba določiti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa na 180. zasedanju WP.29, ki bo potekalo od 10. do 12. marca 2020, je, da se glasuje za predloge iz Priloge k temu sklepu.

Člen 2

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa na 180. zasedanju WP.29, ki bo potekalo od 10. do 12. marca 2020, je, da se glasuje proti predlogu za Dopolnilo 2 Pravilnika ZN št. 144 (sistemi za klic v sili v primeru nesreče, delovni dokument ECE/TRANS/WP.29/2020/25).

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 27. februarja 2020

Za Svet
Predsednik
D. HORVAT

⁽³⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

PRILOGA

Pravilnik št.	Naslov točke dnevnega reda	Referenčna št. dokumenta ⁽¹⁾
10	Predlog Dopolnila 1 sprememb 06 Pravilnika ZN št. 10 (elektromagnetna združljivost)	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26	Predlog sprememb 04 Pravilnika ZN št. 26 (zunanji štrleči deli osebnih avtomobilov)	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26	Predlog Dopolnila 4 sprememb 03 Pravilnika ZN št. 26 (zunanji štrleči deli osebnih avtomobilov)	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28	Predlog Dopolnila 6 prvotnih sprememb Pravilnika ZN št. 28 (zvočne opozorilne naprave)	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46	Predlog Dopolnila 7 sprememb 04 Pravilnika ZN št. 46 (naprave za posredno gledanje)	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46	Predlog Dopolnila 8 sprememb 04 Pravilnika ZN št. 46 (naprave za posredno gledanje)	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48	Predlog novih sprememb 07 Pravilnika ZN št. 48 (vgradnja svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav)	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51	Predlog Dopolnila 6 sprememb 03 Pravilnika ZN št. 51 (hrup vozil kategorij M in N)	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55	Predlog sprememb 02 Pravilnika ZN št. 55 (mehanski sistemi za spenjanje)	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58	Predlog Dopolnila 1 sprememb 03 Pravilnika ZN št. 58 (zaščita pred podletom od zadaj)	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59	Predlog novih sprememb 03 Pravilnika ZN št. 59 (nadomestni sistemi za dušenje zvoka)	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62	Predlog sprememb 01 Pravilnika ZN št. 62 (zaščita pred nedovoljeno uporabo (mopedi/motorna kolesa))	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79	Predlog Dopolnila 2 sprememb 03 Pravilnika ZN št. 79 (krmilni sistemi)	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90	Predlog Dopolnila 5 sprememb 02 Pravilnika ZN št. 90 (nadomestni zavorni deli)	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106	Predlog Dopolnila 18 prvotnih sprememb Pravilnika ZN št. 106 (pnevmatike za kmetijska vozila)	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107	Predlog Dopolnila 9 sprememb 06 Pravilnika ZN št. 107 (vozila kategorij M ₂ in M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Pravilnik št.	Naslov točke dnevnega reda	Referenčna št. dokumenta ⁽¹⁾
107	Predlog Dopolnila 4 sprememb 07 Pravilnika ZN št. 107 (vozila kategorij M ₂ in M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107	Predlog Dopolnila 3 sprememb 08 Pravilnika ZN št. 107 (vozila kategorij M ₂ in M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110	Predlog Dopolnila 1 sprememb 04 Pravilnika ZN št. 110 (vozila, ki za pogon uporabljajo stisnjen zemeljski plin/utekočinjen zemeljski plin)	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110	Predlog Dopolnila 2 sprememb 04 Pravilnika ZN št. 110 (vozila, ki za pogon uporabljajo stisnjen zemeljski plin/utekočinjen zemeljski plin)	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117	Predlog Dopolnila 11 sprememb 02 Pravilnika ZN št. 117 (kotalni upor pnevmatik, kotalni hrup in oprijemljivost na mokrih površinah)	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121	Predlog dopolnila 4 sprememb 01 Pravilnika ZN št. 121 (označevanje upravljalnih elementov, kontrolnih svetilk in kazalnikov)	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122	Predlog Dopolnila 6 Pravilnika ZN št. 122 (ogrevalni sistemi)	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128	Predlog Dopolnila 10 prvotnih sprememb Pravilnika ZN št. 128	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144	Predlog Dopolnila 1 Pravilnika ZN št. 144 (sistemi za klic v sili v primeru nesreče)	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144	Predlog sprememb 01 Pravilnika ZN št. 144 (sistemi za klic v sili v primeru nesreče)	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148	Predlog Dopolnila 2 izvirne različice Pravilnika ZN št. 148 o svetlobno-signalnih napravah	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149	Predlog Dopolnila 2 izvirne različice Pravilnika ZN št. 149 o napravah za osvetlitev cestišča	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150	Predlog Dopolnila 2 izvirne različice Pravilnika ZN št. 150 o odsevnih napravah	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151	Predlog Dopolnila 1 Pravilnika ZN št. 151 (informacijski sistem za mrtve kote (BSIS))	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152	Predlog Dopolnila 1 Pravilnika ZN št. 152 (napredni sistem za zaviranje v sili (AEBS) za vozila kategorij M ₁ in N ₁)	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152	Predlog sprememb 01 Pravilnika ZN št. 152 (napredni sistem za zaviranje v sili (AEBS) za vozila kategorij M ₁ in N ₁)	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

⁽¹⁾ Vsi dokumenti, navedeni v preglednici, so na voljo na: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>.

Globalni tehnični predpis št.	Naslov točke dnevnega reda	Referenčna št. dokumenta
3	Predlog spremembe 4 globalnega tehničnega predpisa št. 3 (zaviranje motornih koles) Predlog tehničnega poročila za spremembo 4 globalnega tehničnega predpisa št. 3 (zaviranje motornih koles) Dovoljenje za pripravo sprememb globalnega tehničnega predpisa št. 3	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6	Predlog spremembe 2 globalnega tehničnega predpisa št. 6 (varnostna zasteklitev) Predlog tehničnega poročila za spremembo 2 globalnega tehničnega predpisa št. 6 (varnostna zasteklitev) Dovoljenje za pripravo sprememb globalnega tehničnega predpisa št. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6	Predlog spremembe 3 globalnega tehničnega predpisa št. 6 (varnostna zasteklitev) Predlog tehničnega poročila za spremembo 3 globalnega tehničnega predpisa št. 6 (varnostna zasteklitev) Dovoljenje za pripravo spremembe globalnega tehničnega predpisa št. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16	Predlog spremembe 2 globalnega tehničnega predpisa št. 16 (pnevmatike) Predlog tehničnega poročila za spremembo 2 globalnega tehničnega predpisa št. 16 (pnevmatike) Dovoljenje za pripravo sprememb globalnega tehničnega predpisa št. 16	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/WP.29/A-C.3/48/Rev.1

Resolucija št.	Naslov točke dnevnega reda	Referenčna št. dokumenta
R.E.5	Predlog spremembe 5 konsolidirane resolucije o skupnih specifikacijah za kategorije svetlobnega vira (R.E.5)	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Razno	Naslov točke dnevnega reda	Referenčna št. dokumenta
	Dovoljenje za pripravo spremembe globalnega tehničnega predpisa št. 6 (varnostna zasteklitev)	ECE/TRANS/WP.29/AC.3/55
	Revidirano dovoljenje za pripravo novega globalnega tehničnega predpisa o določitvi moči elektrificiranega vozila (DEVP)	ECE/TRANS/WP.29/A-C.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)

ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL